

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1016

FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

КОНГРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НАД ПРОЄКТАМИ КОНТРОЛІ

Вашингтон, 22 липня. — Урядові чинники надіються, що на конференції в середу скоординують законопроекти про контролі цін і продукцію, ухвалені в обох палатах. Адміністрація президента Трумана підбадьорена перемогою при голосуванні над цілістю законопроекту в палаті репрезентативів у п'ятницю, бо воно знову виявило розбиття коаліції між південними демократами і республіканцями. Крім того, багато республіканців перейшло на бік правильних демократів у надії, що, голосуючи за урядову контролі, вони сприяють дашу інфляцію долара. Деякі постанови, головні ті, що стосуються контролі цін на фермерські продукти, пішли проти бажань адміністрації, однак взагалі вони не найгірші з погляду адміністрації.

ПРОПАВ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІТАК З 38 ЛЮДЬМИ

З Анкоредж, на Алясці сповіщають, що нема надії відшукати літак марки Ді Сі-4, яким виїхали з Форт Лотов, у місті Сіятл, у стейті Вашингтон, на побережжі Тихого океану 38 подорожників зброї в більшій частині це були військові фахівці, які мали перелетіти через затоку Аляски до Кореї. Останні вісті від них були вислані у п'ятницю. Здогадуються, що літак упав у море десь коло берегів Аляски.

На прийнятті ген. Доугласа Мек Артура відомо місто Нью Йорк — 23.467 дол. Гостиня тривала два дні, 19 і 20 квітня. Гостиня для прем'єра Держави Ізраїля, Давида Бен Гуріона, 9 травня, коштувала 6.296 доларів. На такий час виявляють криєлі для сидіння, устальють ступенці на прилєдних місцях, декілька місто прапорами і т. д.

ПОВІНЬ ЗАГРОЖУЄ ІНТЕР ОКОЛИЦІ НИЖЧЕ СЕЙНТ ЛУІС

Сейнт Луїс, Мо. — Вода в річці Міссісіпі коло цього міста піднялася до найвищого рівня за останніх 107 років, однак небезпека загальної повені минула в год. 3.30 ранку в неділю. Хоч стан води перевищив на два цілі стан, який записано в 1947 році, але підготовка праця для безпеки цим разом була успішною. Вода коло Сейнт Луїс спадає, зате довстає загрозва в околицях долинної течії ріки, яка не так добре забезпечена проти повені, як Сейнт Луїс. Високий стан

води триватиме ще який тиждень з уваги на нові дощі. Тут була небезпека пожежі в наслідок вибуху олії, як це було в Канзас Сіті. Однак труби, які проводять олію, направлено наперед, щоб не допустити до витікання. Те, що витікло, поплило швидко з водою і не спричинило вибуху. Інженери армії працюють тепер над тим, щоб не прорвало греблі в повіті Честер, у стейті Мізури, де є 30,000 акрів плодючої фермерської землі.

14 БІЛІОНІВ ВИДАТКІВ НА ВИЩУ ОСВІТУ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ

Нью Йорк. — Середу біжучого тижня кінчатиметься речення для зголошування ветеранів світової війни на студії конитом уряду. З уваги на закінчення небувалої в історії виховної програми для ветеранів, наукові організації й установи роблять підсумки цього експерименту, який тривав сім років. З проєкту скористали 8,000,000 ветеранів, які пішли на науку до коледжів та інших високих шкіл під контролею уряду, що витратив на це з федеральних фондів \$14,000,000. Ще тепер учиться 500,000 студентів, од-

наче їх кількість маліє з кожним місяцем. На оплату самих студій видав уряд три з половиною біліони доларів, а крім того студенти діставали гроші собі на прожиток підчас науки, а в багатьох випадках і прожиток деяких членів своїх родин, головю жінок. Вершок таких зусиль становив 1947-й рік, коли було зареєстрованих мільйон студентів-ветеранів. Виховники признають, що програма була успішною, бо ветерани справді користали з фондів, ухвалених Конгресом для їхнього добра.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧАРТЕР ДЛЯ ВТІКАЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ЕВРОПІ

Нью Йорк. — Регенційна Рада стейту Нью Йорк зачартерувала статуці для міжнародного університету, який буде приміщений в Європі для молоді, що походить з країн підсовєтських сателітів. Це подав до відома К. Д. Джексон, голова Крас-

ного Комітету Вільної Європи, який опікується цим університетом Перший осередок наукових викладів цього університету буде коло Страсбургу, в теперішній Франції. Там буде коло сотні студентів. Цей осередок називатиметься „Колегія Вільної Європи“. Молодь нижче тридцятиого року, яка походить з Альбанії, Болгарії, Чехословаччини, Естонії, Латвії, Угорщини, Литви, Польщі й Югославії, буде мати нагоду відбувати там свої студії. Фінансову підтримку університетові постачатиме Красвий Комітет Вільної Європи і новопоставла організація „Хрестоносний Похід за Волю“. Адміністрація університету буде приміщена в Нью Йорку. Студентське Бюро для студентів сіабуде приміщене в Паржі.

В АМЕРИЦІ

Дол. 250 „чужинців“ дістали чотири хлопці, що чистили взуття невідомого гостя в Індіянополіс. Поліція тимчасово перебрала гроші, щоб гість мав час передумати, чи він не зробив помилки. Хочуть завести податки на заробітки кооперативів сенатори. Вони кажуть, що таким способом можна буде дістати понад біліон доларів річно для федерального скарбу. Кооперативі провітають серед фермерів, закуповуючи насіння і продукції продукції. Америка запропонує Росію на підписання мирового договору з Японією в дні 4. вересня. Конференція відбудеться в Сан Франсиско, за участю представників 50 країн. Далі арештують чужинців, несправно перебуваючих у Нью Йорку. Комісар іміграції Шогенсі, тільки в четвер минулого тижня наказав притримати 187 осіб. Досі притримано 1,112 чужинців, за час від 11. червня.

АДМІРАЛ ШЕРМАН ПОМЕР НАГЛО В НЕАПОЛІ ВІД УДАРУ СЕРЦЯ

Неаполь. — Минулої неділі, себто в тому дні, коли адмірал Форест П. Шерман збирався повертати до Америки, покінчивши усі діла, зв'язані з його місією оборони Заходу, дістав він зовсім несподівано подвійного удару серця і так помер. При смерті були: його дружина та адмірал Роберт В. Карні, командант Атлантийських морських сил Злучених Держав у південній Європі. Тіло адм. Шермана перевезено на морський воєнний корабель „Мавит Олімпус“, що стояв у пристані, звідки відвезуть його негайно до Вашингтону. Адмірал Шерман прибув до Неаполю по переговорах в Лондоні, Парижі та Мадриді. Він уже дійшов до згоди з генераліссімумом Франком щодо американських повітряних та морських баз в Іспанії. Вертаючи до Вашингтону хотів ще раз вступити до

Мадриду, щоб дещо докінчити. Як заповідають його найближчі співробітники, з усіх його розмов в справі оборони він робив точні записки, так, що вашингтонський уряд знатиме усі подробиці, не зважаючи на смерть адмірала. У Вашингтоні ця нагла смерть зробила потрясаче враження на президента Трумана, секретаря стейту Ачесона, а зокрема на військові кола. Шерман був надзвичайно спосібною людиною, яка добре визнавала ділах, але теж і на політичних. У своїй кар'єрі він „перескочив“ дев'ять адміралів і займав перше місце, маючи всього 53 роки, що стало небувалою досі подією в історії американської флотії. Вже тепер ломлять собі голови, хто може стати його наслідником, як мажорантський командир морських операцій Злучених Держав.

АДМІРАЛ ФОРЕСТ П. ШЕРМАН

МОЛОТОВ ПРО ШКОРИЙ УПАДОК „КРИВАВОГО І ФАШИСТСЬКОГО“ РЕЖИМУ ТІТА

Варшава. — Сьому річницю заложения Польського Комітету Національного Визволення, з якого постав комуністичний режим в Варшаві, відсвятковано з такою великою парадом, що чужоземні спостерігачі не можуть ще й досі збагнути, що за тим криється. Во ж на це свято прибули найвищі представники Політбюро з Москви, а промови виголосили такі великі шишки, як заступник совєтського прем'єра Вячеслав М. Молотов та совєтський маршал Ю. К. Жуков. Крім них прибули найвищі урядовці з таких країн, як Албанія, Чехословаччина, Болгарія, Монголія, Угорщина, Румунія, Східна Німеччина. Не дивно, що дехто завважує, що це ніщо інше, а тільки новий ізд Комінформу. Та найбільшою несподіванкою була промова Молотова, — звернена проти Тіта, а в дальшу чергу проти демократичних потуг, що „підготувляють третю світову війну“. Про Югославію сказав Молотов так, що вона „підляхом обману попала в руки шпигунів і провокаторів, які зрадили свій нарід і продали його англійсько-американським імперіалістам. Нині усім ясно, що згряг Тіта-Карделя і Ганвіча вже відновила капіталістичну систему в Югославії, позбавила нарід його революційних здобутків та перемінила націю в зброю агресивних, імперіалістичних сил. Знаючи, що югославський нарід ненавидить цю зграю злочинних насників, — вона вдержується при владі кривавим терором та фашистськими методами правління. Це довго не потриває. Народи Югосла-

ві знайдуть шлях до волі й звільдують тітовсько-фашистський режим“. Потім Молотов говорив ще про Північно-Атлантийський Пакт та зброня — „англо-американських імперіалістів“, підкреслюючи, що між ними нема згоди і приходить до щораз гостріших дерть. Замітне було й це, що Молотов не виявив ніякого особливого зацікавлення до корейського перемир'я, до якого віднісся радше з песимізмом.

Іран не продовжить совєтської концесії на ловню риби в іранських водах каспійського моря, заявляють членів англійського парла. Договір на концесію, що був складений на 25 років, кінчатимь наступного року.

ДРУГИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ В АРГЕНТИНІ

Буенос Айрес, Аргентина. — Як повідомляє часопис „Наш Клич“, 26 і 27 травня відбувся в Б. Айресі Другий Національний Конгрес Українців в Аргентині. В ньому взяли участь представники т-ва „Відродження“ з усіми його філіями; Вратства св. Покрови Української Православної Церкви; Українського Допомогового Комітету, Українського Клубу, Т-ва Вісокошкільників, Союзу Комбатантів, Союзу Українок, Т-ва „Сокил“, коло 100 делегатів. Конгрес відкрив Михайло Мушійський українською й еспанською мовами; головою конгресу обрано інж. Ол. Дзюбану, після чого заслухали привітти від краєвих і закордонних організацій, зокрема від Українського Конгресового Комітету Америки. Після привітту від т-ва „Сокил“ при-

явний, на залі представник поліції заборонив дальші виступи українською мовою і дальші промови перекладав з української мови на кастильську заступник голови конгресу, інж. Гринчак. Ухвалені поправки до статуту Української Центральної Репрезентації, яка має тепер назву „Центральний Комітет Українських Демократичних Національних Організацій“, із загальним числом членів Ради Комбатантів — 10. Нововибрана Рада уконституувалася, доброяючи ще п'ять осіб. Другого дня нарад явилися гості від хорватської і білоруської колоній, а голова Конгресу проголосив список обраних до Української Ц. Репрезентації осіб, який очолює новий голова Іван Григорацук і заступник голови інж. В. Левіцький. Після цього була академія на честь Симона Петлюри та Євгена Коновальця. Деякі реферати відіслали через заборону читати їх по-україн-

АРАБИ В СУМНІВІ, ЧИ БРАТИ ДОЛЯРИ

Бейрут. — Американські представники, що мають розділювати гроші на допомогу країнам, щоб підняти їх відстале господарство, мають чимало клопоту на Близькому Сході з арабськими урядами, що відмовляються користати з тих фондів. Це тому, що вони вважають американську „технічну допомогу“ таким самим родом допомоги, яку вони діставали з Англії чи Франції через різні релігійні й виховні місії та які — як виявилось пізніше — були вступом до військових окупацій. Таке можна почути від урядовців, чи від звичайних арабів. Всі вони глядять на американську поміч з упередженням, а як і беруть її, то не як якусь ласку, а як щось таке, що Америка робить у своїм власним інтересі. Ніхто не вірить, що Злучені Держави допомагають, не зобов'язуючи до нічого тих, що користають з цієї помічі. Американським представникам дуже важко доказувати, що так не є, бо упередження арабів оперте на досвіді з Єгиптом, Палестиною, Іраком та Йорданом.

НАДІЮТЬСЯ ПРОДОВЖЕННЯ НАРАД У СПРАВІ ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

Токіо. — Минулої суботи перервано в Каесонг наради в справі корейського перемир'я бо комуністичні делегати обстоювали своє домагання щодо відтягнення з Кореї усіх чужинецьких військ. Комуністичне китайське радіо передало, що наради перервано до середини, щоб „обидві сторони“ мали час нарадитись. Однак це не відповідало правді, бо делегация Об'єднаних Націй відразу заявила, що вона в ніякому разі не радитиме більше над питанням відтягнення чужинецьких військ, бо це політична справа. Тому, що з комуністичних радіових комунікатів не виглядає, щоб комуністичні ходили розбити наради, надіються, що вони від свого домагання „тимчасово“ відступлять, але зате відвигнуть друге, вимагаючи, щоб обидві воюючі сторони відступили від

38 паралелі на 10 миль, на що мабуть альянська делегация не згодиться. В Токіо відбулася довга конференція альянської делегация, головою якої с адміралом Чарльз Турнер Джой, з генералом Метью Ріджвем, начальним командиром збройних сил Об'єднаних Націй на Далекому Сході. Про наради ці нічого не проголошено. Відоме тільки те, що альянська делегация готова кожної хвилини до дальших нарад у справі перемир'я і не бачить ніякої причини, чому треба ждати аж до середини, як цього домагаються комуністи. В цілій Кореї вигодождось і почато наово наступати на ворога. Найбільшу активність виявила повітряна флотія, зокрема та, що знаходиться на Окінаві, яка скинула до 2,100 бомб на ворожі позиції в північно-західній Кореї.

ГАРРИМАН НАСТРОЄНИЙ ОПТИМІСТИЧНО

Тегеран. — Хоч британські кола в Ірані не мають надії на успіх американської інтервенції в справі нафтового споручи Іраном і Англо-Іранською Нафтовою Компанією, Аверел Гарриман, якого президент Труман вніслав як посередника, переконаний, що він таки чогось діб'ється. А думас так тому, що його всюди щиро вітають і відносяться до нього бо приязельськи, хоч це мова тільки про урядові кола, бо серед населення настрий ворожий. Оптимізм Гарримана „логічний“, бо ж фінанси Ірану залежні на 50% від того, що держава дістане за нафтові

концесії, а державна каса тепер порожня. Проте настрої серед мас такі, що уряд не відважиться скасувати націоналізацію нафтової промисловості, хоч би мало настали державні банкрутство. Тим самим, нема надії, щоб Англо-Іранська Компанія могла заіснувати у давньому стилі, навіть тоді, коли б згодилася платити Іранові далеко більші суми, як було досі. Проте Гарриман не прикладає до тих настроїв аж таку велику вагу, щоб зважити на можливі прийми до порозуміння, особливо в таких обставинах, коли фінанси держави в критичнім положенні.

НОВИЙ ПРЕЗІДЕНТ ПОРТУГАЛІЇ

Лисбона. — Населення Португалії віднеслося цілком апатично до виборів президента держави. Урядовий кандидат ген. Франсіско Лопез був уже так, якби вибраним, як зрезигнував його опонент. Але урядові залежало на тому, щоб населення голосувало й віддало багато голосів на його кандидата. Генерал Лопез, що стане президентом по маршалі Кар-

моні, має 57 років, сильний і здоровий, повний воєнного досвіду, якого набрався ще в часі першої світової війни. Однак країною проводить властиво — прем'єр, хоч на ділі він підлягає президентові. Тим прем'єром с відомий диктатор Антоніо де Олівейра Салазар. Та тепер, як заповідають, Лопез подбас, щоб і його слово заважувало.

ВБИВСТВО АБДУЛІ УДАРОМ ДЛЯ БРИТАНІЇ

Бейрут (Леванон). — Цілий арабський світ ще далі під враженням вбивства в Єрусалимі Абдулі, короля Йордану, малого королівства, вдержуваного грошевими допомогами Британії. Абдулла, не довір'яючи на Англію у своїх мріях об'єднання усіх арабських земель, будучи їй довіреним і лояльним союзником. Не дивно, що вбив його націоналіст з терористичної єрусалимської групи Великої Муфті, Гай Амін ель Гуссейні, що с ворогом Британії й перебував в Сіппі. Підчас останньої війни він держав з Гітлером проти Англії, яку вважав найбільшим ворогом соборної Арабії. Сам Абдулла мав в арабським світі велику повагу навіть серед своїх найбільших порогів, бо був дуже хитрим політиком та розпоряжав фондами, що не без значення в країнах нужди. Як реаліст прийшов до переконання, що арабам треба погодитися з існуванням Ізраїля і перший поробив кроки в тому напрямі, чим ще більше озлобив арабських банатників, що с проти такої згоди. Британія має тепер чималі труднощі й з наслідством Абдулла, бо його найстарший син, що тепер перебуває в Європі „на лікуванні“, принц Таллал, с настороений до британців ворожо й це навіть має бути причиною, чому він мусів виїхати до Швейцарії. Другий з ряду син, принц Наїф, приємний для Англії й він мабуть засяде на троні батька, бо інакше Англія відмовить субсидій. Але це готує викликати новий фермент в арабським світі, звернений проти Англії.

В СВІТІ
Перший післявоєнний міжнародний табір молоді відкрився на Райні в Німеччині в дружній і скромній атмосфері, без військових парад і уніформ, біла скелі Люрляля. Табір, у якому відбуватиметься також десятиденна програма лекцій і дискусій, становить собою антитезу до „Вільної Німечки Молоді“, організованої комуністами в Східній Німеччині. Понад тисяча чоловіка молоді брали участь у відкритті табору.
Відібрав паспорти для візду до ССРС англійський уряд у колишнього атомового дослідника австралійського викладача на лондонському університеті д-ра Е. Баргона та в одного незнаваного по імені, — звільненого з посади, урядовця міністерства закордонних справ. Вони були нібито у зв'язку із двома раніше зниклими урядовцями міністерства і хотіли дезертувати до ССРС.
Виключили дві просовєтські організації з Британської Асоціяції Об'єднаних Націй, а саме Т-во Британсько-Совєтської Дружби (замісником голови якого був згаданий вище д-р Баргон) та Шотландсько-Совєтське Т-во.
37,000 корейських утікачів у таборі для північно- і південно-корейських біженців біля Сеулу перебували в таких жалких матеріальних умовах, що тисячі з них померли від хвороб і голоду. Органи О.Н. на яких ця справа лагас поганого пільного вживають тепер всіх спішних ходів для повертання нещасних. Хоч більшість біженців — безсумнівні активісти, проте їх усіх трактували як ворогів.
Берлінський повітряний міст може відновитися для вивозу із Зхідного Берліну тамтешньої експортної продукції, яку через совєтську заборону вивозу судамми на збиралося уже на 14,000,000 дол.

АМЕРИКАНСЬКІ ПОВІТРЯНІ ТА МОРСЬКІ БАЗИ В ІСПАНІЇ були внаслідок арештного американсько-єспанського зближення, опертого на потреби сильної оборони перед совєтською агресією. Ці бази зв'язані з такими еспанськими містами: Ферроль, Кадіза і Катанена для морських баз, а Мадрид, Барселона, Валенсія, Севілья і Луго для повітряних.

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
За рік	\$10.00	Один рік	\$10.00
За шість місяців	\$5.25	Шість місяців	\$5.25
За три місяці	\$2.75	Три місяці	\$2.75
В Державі Свободи і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
За рік	\$12.00	Один рік	\$12.00
За шість місяців	\$6.50	Шість місяців	\$6.50
За три місяці	\$3.50	Три місяці	\$3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РОЗПОРОШЕННЯ СИЛ

Уже перед другою світовою війною журилися старі імігранти і такі добре задумувалися над тим, що буде з українським народним життям, яке їх не стане. Таке саме можна було помітити в кожній іншій етнічній групі в Америці. Скрізь ряди старих народних робітників рідшали, а заповнити їх не було ким. Ця проблема стала згодом такою важливою, що все інше, себто давні спори і поділи, відійшли на другий план, або й зникли цілковито. Наладжувалося нове життя, пристосоване до нових обставин з метою, щоб ідеали, якими жило старе покоління, не пропали та щоб було кому тут боронити українську справу й підтримувати визвольну боротьбу українського народу. Підготувалося мезедце, тут роджені й виховане покоління, представників якого бачимо нині при нашій політичній чи гуманітарній акції. До них належить також проф. Лев Добрянський, голова Українського Конгресового Комітету, широка діяльність якого на вашингтонському ґрунті усім нам добре відома й усіми ціненя.

Ідеальним не було наше життя в минулому, чогось надзвичайного не сподівалося ми і від нового. Але минуле, зі своїм розбиттям на народному і церковному полі, таки чогось нас навчило. Хоча сліди старих недомогань ще тут і там залишилися, але не давали притоки до нового розбиття. Через те національний табір міг пережити важку кризу в часі другої світової війни та продовжував акцію оборони України навіть і тоді, коли ворожий наступ на нього був надзвичайно сильний і на перебірчивий у засобах. Тому і вдалося нам добитися урядового визнання З'єднаного Українського Американського Допомогового Комітету, як самостійної організації допомоги Україні та українським скитальцям, не зважаючи на протести і каляції "Рошен Ріліф", яка тоді втішала великими впливами. Добилися ми цього, хоча ідея створення цієї організації вийшла від політичного тіла — Українського Конгресового Комітету, та хоч усім було ясно, що тут мова не тільки про рятунок "Ді ПІ", але й про політичне заманіфестування на американському ґрунті політично-державної незалежності українського народу в Європі. Не зробили б ми цього, як би не солідарність національного табору, бо ж комуністи помагали совєтським агентам нас добивати, а наші "ліви" щонайменше держали себе нейтрально, якщо не висилали грошей до "Рошен Ріліф" та не закликали скитальців вертати в Україну.

Пригадуємо те, бо та наша праця далеко не скінчена. Вона могла б тепер поширитися і поглибитися, як би не одна перешкода: розпоршення сил, розбиття на гуртки. Релігійна боротьба, яка вже переходила в забуття, починає у нас виринати у новому виді, а це може завдати всьому нашому життю величезної шкоди. Нові імігранти привезли з собою багато добра, але й не залишили в таборах найгіршого лиха — залізої партійності. А тут нам, якщо хочемо допомагати справі визволення українського народу, партійності не треба, а тільки треба спільної праці для України і так веденої, щоб вона могла тривати без огляду на те, чи хто з нас визнає тільки один український центр в Західній Європі чи два або три та як би — а це найважливіше — для ніякого центру не було можливості політично працювати. Інтерес нації вимагає, щоб був тільки один центр і ми є за такий центр. Проте найбільшу нашу увагу звертаємо таки — на працю для України на міжнародному полі й в країнах, де живе наша еміграція, а в першу чергу в Америці, яка сьогодні має перший голос у світі. Це для нас важніше всього.

Передвиборчі маневри в Конгресі

Минулий тиждень позначився цікавими голосуваннями у вашингтонському Конгресі. Одного дня — у вівторок — палата репрезентантів скасувала свою власну заборону завершення цін на м'ясо й інші продукти; наступного дня ухвалила контролю цін на продукти з умовою, що будуть загарантовані прибутки для продуцентів. Третього дня — в четвер — палата іншим способом виявила свою опозицію до адміністрації президента Трумана, хоч вітнікове голосування з першого погляду свідчило про несподівану перемогу адміністрації в її програмі стримування зростаючої інфляції долара шляхом економічної стабілізації.

У п'ятницю вночі прийшло до голосування над цілим проектом, підчас якого коаліція знову потерпіла поразку. Оці зигзагуваті кроки нижчої конгресової палати відзеркалюють хвилясті настрої конгресменів — серед постійної уваги до конгресових і президентських виборів в 1952 р. Тут треба пригадати, що на останніх виборах в 1948 р. президент Труман просто сам один виборів собі перемогу над своїми республіканськими а по часті й демократичними противниками тим, що підчас виборчої агітації закликав Конгресові бездіяльність або підтримувати великого капітала на шкоду для широких народних мас. Вистачало, щоб в якійсь околиці в часі виборчої поїздки президент згадав про імені якогось конгресмена з опозиції, щоб той похилився на виборки. Тому теперішні противники Трумана в Конгресі вже наперед розцінюють можливість свого поновлення до палати на підставі своїх заслуг, як народних заступників. Іншими словами: конгресмени рахуються з можливістю, що Труман стане ще раз кандидатом на президента, а тоді він може повторити свою передвиборчу тактику осудження Конгресу за те, що поодинокі конгресмени не підтримували його мобілізаційної програми й програми економічної стабілізації.

В засади теперішній Конгрес вийшов з вибору кандидатів двох партій: Демократичної і Республіканської. Коли розглядати членів Конгресу як партійців, то оцінка їхньої діяльності була б дуже проста: вони, мовляв, роблять те, і голосують так, як їм наказує партійний провід. Коли прийде до поновлення вибору, конгресмени було б легко предстатити себе як члена однієї або другої партії і домагатися перевибору на підставі партійної програми або "заслуг" партії.

Однак за таких часів, які переживають З'єднані Держави від першої світової війни, самої партійної приналежності не вистачає для оцінки того чи іншого кандидата. Як внутрішня так і закордонна політика Америки за останніх часів так ускладнилася, що конгресмени мусять викласти свого власного розуму й досвіду при вирішуваних різномірних справах і питань під час конгресових нарад. З уваги на

внутрішні американські відносини Конгрес насправді поділений тепер найменше на чотири групи, а саме: дві великі політичні партії, Демократична й Республіканська; безпартійний блок фермерів і консервативна група демократів з південних штетів, званих "діксікратами".

Тому, що фермерські інтереси перетинаються часто з інтересами діксікратів, обидві ці групи порозуміваються перед голосуванням, як ось тепер у справах контролю цін, йдучи проти програми президента. Консервативні діксікрати, хоч в засади називають себе демократами, часто творять коаліцію з республіканцями, щоб не допустити до зрівняння громадянських прав чорних і білих людей у південних штетах і зате вони віддаються республіканцям, голосуючи з ними проти проєктів, проголошених правильними демократами, під проводом президента.

Польська еміграція і озброєння Західної Німеччини

Наприкінці II світової війни Польща опинилася в дивній ситуації: зовнішньо поляки, разом з іншими державами, що боролися проти німецького імперіалізму, виграли війну. Але на ділі ця перемога не принесла польському народові свободи. Замість диктатури німецьких нацистів у Польщі запанувала комуністична тиранія, прислана з Москви.

За втрату самостійності полякам дано "нагороду": багато землі Східної Німеччини аж до лінії Одрі-Найси. Ця земля була колись заселена слов'янськими та литовськими племенами, що протягом століть були колонізовані та асимільовані німцями. Поляки називають ці області "навоє здобутими землями". Порівняно з утраченими українськими та білоруськими територіями, якими володіла Польща перед 1939 роком, землі на захід від лінії Одрі-Найси мають великі природні багатства і ліпше загосподаровані. Сталін, який настоював на тім, щоб дати полякам ці землі, знав, чого хотів: він мав на думці — задовольнити поляків цим подарунком і зроби́ти з поляків союзників Москви. Дійсно, між поляками, що від давна були противниками московської протекції, по II світової війни поширилася хвиля русофільства. Зник рух польської повстанської армії, що билася за війну проти Німеччини. Поляки звязалися терпимо до заселювання територій, яку німці мусять залишити.

Коли б Сталін мав міру для своїх домагань у світі, то міг би спокійно панувати над "сабелітами" Москви, в тім числі й над Польщею, і ніхто не робив би йому перешкод, в інтересі тривалого миру в світі. Але Сталін поставив собі великі цілі, і демократичні великодержави, побачивши без-

сподівані констеляції при голосуванні над різними точками програми контролю цін так само виявляють стратегію груп. Це вказує на передвиборчі трюки, мабуть в тій цілі, щоб підчас передвиборчої агітації президент не міг закінчити своїм противником засадничої ворожнечі до його проєктів, які мають загальне схвалення робітничого населення.

На підставі того, що під час голосування одна пропозиція уряду проходить, а друга провалюється, знавці політичних відносин пророкують, що коли цілий законопроект для контролю цін буде викінчений, і прийде до голосування в обох палатах після спільної конференції, президент покладе своє veto проти цілого закону, як що б голосування випало проти його пляну. Тоді конгресова опозиція стане перед питанням: чи поновно ухвалити заветований законопроект, чи може скантілювати перед президентом і прийняти пляни його уряду, щоб не виставити себе на можливі закиди у передвиборчому часі, що Конгрес не виконав свого обов'язку у такій важливій періоді підготовки оборони й мобілізації.

межний імперіалізм Москви, приступили до широкого зброєння.

В плянах оборони Західної Європи перед совєтською агресією має бути призначене певне місце і Західній Німеччині. Уряди демократичних держав не мають охоти посилати своє військо на оборону Західної Німеччини перед російською агресією, коли сам німецький народ відмовився б дати своїх силів до війська під за гально-європейською командою. Між німцями в Західній Німеччині йде дискусія про те, на яких умовах німецький народ мав би пристати до Атлантського Пакту. Переважують ті групи, які вважають, що краще зустріти московську навалу, мавши збройну силу, ніж бути безоружними баранами, яких буде розривати комуністичний вовк.

Ці дискусії та різні проєкти західних великодержав про озброєння Західної Німеччини зручно використала московська комуністична пропаганда між поляками: мовляв, у Західній Німеччині вже стоїть кількामीльонна армія, яку пошле "англо-американський імперіалізм" вигонити поляків із "навоє здобутих земель". Ця московська пропаганда знайшла відгук також між польською еміграцією. Польські емігранти всім напрямком, з іншим забарвленням, але по суті в одному напрямі за агентурою Москви, ведуть пропаганду проти озброєння Західної Німеччини. Їх головний аргумент проти цього є той, що мовляв, Німеччина, мавши армію, продикує свою волю народам Європи, як це було за Гітлера. Польські емігранти твердять, що в разі озброєння Західної Німеччини польська армія під проводом польського маршала Рокосовського буде звязана битися, і це вийде на шко-

В. Неогорич

Світова організація УМСА і українці

Бувають події, яким ми або замало уваги присвячуємо, або зовсім їх не бачимо з огляду на шкоду для національної справи в теперішньому або в майбутньому. До таких подій м. і належить те, що велика всесвітня організація Імка в повсякденному часі почала працювати всупереч своїй традиції теж з недержавними націями, даючи й українцям шанси активно співпрацювати в рамках її програми.

В часі поміж I. і II. світовими війнами Імка мала ще в своїй програмі харитативну діяльність і з цього користав теж дехто з українців. У Тарнові та в інших осередках сх.-укр. еміграції в Польщі, а також у Празі, в Подєбрадах, тощо, Імка допомагала харчами і деякими предметами домашнього вжитку українським емігрантам. Деякі студенти в Празі діставали навіть іноді грошей підмоги. І те все робила Імка не вимагаючи нічого, навіть гуртового читання Біблії, як цього вимагали Квейкери, підтримуючи наших студентів у Кракові (а може і в інших місцевостях) після I. війни.

Поляки, як і ніші державні народи, розвинули під прапором Імки між двома світовими війнами широку діяльність і чимало на тому скористали.

Українці щойно після II. світової війни включились у працю світової Імки серед ДПІ і виказали в Зах. Німеччині, особливо в П. американській зоні, а потім і в англійській чималу активність. Число симпатиків Імки, а що дуже важне — активних членів зросло з кожним роком. Організаційна справність українців

ду перемозі демократичних держав над комуністичною Росією. Без озброєння Зах. Німеччини, поляки, мовляв, будуть здаватися арміям західних держав.

Ці міркування шиті білими нитками. Коли б була зорганізована армія в Західній Німеччині, то це військо, як і вся німецька політика буде під контролею західних великодержав, зокрема Америки. Сучасна Німеччина не в силі навіть організувати самостійно постачання своєї армії, коли б ця армія зорганізувалася. Немає слова, а серед німців такі, що мріють про відновлення військової могутності Німеччини, але тверда дійсність мусять диктувати німцям іншу, помірковану політику. Дві програми світової війни мусять навчити не одного німецького націоналіста, до чого доводить імперіалізм.

Польська еміграція, що хоче лякати світ відновленням німецького імперіалізму, ховає за цією пропагандою свій власний імперіалізм. Польські патріоти не задовольняться лінійою Одрі-Найси, яку подарував Польщі Сталін. Вони мріють про поворот до Польщі також земель українських і білоруських і навіть про "границі 1772 року"...

П. К.

здобула призначення серед міродайних чинників світової Імки. З'явилась "Національно-Українська Імка", яка по черз таборів гуртків і зональних комітетів найшла своє організаційне завершення в Центральному Комітеті. Праця йшла паралельно у Світ. Імці і в Укр. Імці, а численна участь українців у з'єздах міжнародних ДПІ, у курсах і дискусіях, у літніх таборах, тощо, відкинула нас на помітне місце і зголосила з успіхом наші права до рівноядності з іншими державними народами.

Стричалися у цій праці також перешкоди, як ділового характеру (брак Імківської традиції і досвіду, того, що державні народи принесли з рідних своїх земель, брак знання англійської мови в українців, і т. п.), так і характеру (що так скажемо) культурного. Останні, це: давня ворожнеча чужинців-сусідів, яка просочувалась і в ряди "Імкарів" з одного боку, а з другого боку — спіднена активність українців, початкова настороженість "Плястів" і націоналістів проти Імки, та врешті деяка неприхильність (хоч і не дуже яскрава) українського католицького клеру до Імки. З часом більшість тих перешкод була переборена. Повастав кадр провідників української Імки. Знання англійської мови збільшилося. "Пляст" і нац. молодь зрозуміла, що побут у літніх таборах та участь в інших імпрезах Імки не гаєить національного духа в нашій молоді і що контакт з іншими націями є з багатьох ольгадій користі. Прі м'яра "Інтернаціоналізування" Імкою щезла...

Приблизно рік тому, коли табори почали кількісно танути, повстала думка в міродайних чинниках після ліквідації Гол. Квартир і "ліній" Світ. Імки залишити Національну Імку. Бказано теж невдоволено українців на шансу вийти в орбіту Світ. Імки як повноправний член — як Нац. Укр. Імка, який зуміє поставити цю свою організацію на відповідному рівні.

Світова Імка для ДПІ (подібно як ІРО) переживає тепер період ліквідаційний. Не вважаючи на деякі спроби не вдалося авторів цих рядків ствердити, яку силу організаційну представляє в теперішньому моменті Укр. Імка в Німеччині серед залишених, хоч про поодинокі гуртки має відомості. З Європи вийшла маса рядових членів і значна більшість передових ікарів-українців. "Було б напевно шкода, коли б стільки вложеної енергії в розбудову Укр. Імки. Пропало марно" — лише мені інж. В. Ржевський з Філадельфії, б. голова Зонального Комітету Української Імки в Британській зоні. І я тіпуюсь, що ця думка співзвучна з моєю думкою, та певен, що так, як ми, є більше.

Не місце тут, у цій статті, на виклад про ідеали, що їх заступає Імка, про відомий трикутник гармонійного розвитку тіла, душі і розуму, такого важного для молоді, про величезні досягнення Імки, ідейної й організаційної, в цілому світі з вимком підсовєтських країв. Зате хочемо звернути увагу на значіння цієї світової християнської організації для нас українців у близькій майбутності.

(Закінчення буде)

нити собі їх ласку на будуче, як Гітлер запанує у Львові. — Львівські німці поведилися самовпевнено; їм було добре за Австрію, не погано було їм і за Польщі, вони знали, що й Гітлер їм крияди не зробить. Бо, що Гітлер візьме Львів, в тому вже ніхто не сумнівався, місто було вже до 15. вересня оточене німецьким військом, люди з передмістя бачили вже німецькі стежі. Польські стежі вже навіть відступили з головного двірця на пл. С. Юра, де були нашивку збудовані з дерева й бруку барнакди, що мали загородити німецьким танкам дорогу. З той барнакди сміялися самі польські жовніри, познанаки, що стояла коло барнакди на варті. Виетарчало почути їх розмову, щоб знати, який безбронний був Львів під їх "обороною".

(Продовження буде)

Вступайте в глєні У. Н. Союзу

У. К. ДЕБЮТ БОЛЬШЕВИКІВ У ЛЬВОВІ

1) Рік 1939 від самого початку був неспокійний. Коли в березні розпалась чеська держава, всі люди у Львові шептали, що в квітні прийде черга на Польщу і вибухне війна. Але ми нув і травень і червень — а війна не вибухала. Не видно було навіть ніяких приготувань до війни з боку польської влади. Навпаки, якраз тоді влада натискала на малювання плотів по селах та мурів і парканів по містах, та й на усунування дрючків від радіських дачей, щоб не стирчали на дахах, бо то... — негарно. Правда, мобілізували крадькома щораз нові річники, але це тоді. По Заняттю Заользя, не робило особливого вражіння. Так надійшов уже й липень, а війни таки не було. Можє аж по жнивах! — шептали собі люди. — Але ж бо й жнива минули, минує вже і серпень — а до війни не дійшло. Під осінь, на

іно артилерія. І дальше кожний з перехожих ішов собі спокійно за своїм ділом. Аж тоді, як з'явилися на вулицях ятункові вози з убитими й раненими, перехожі заметушилися. Через хвилю знав уже цілий Львів, що вибухла війна.

Перша бомба, що впала з німецького літака 1. вересня 1939 року коло години 8-ої рано, не вибила нікого. Впала на хідник Алеї Фоша, близько двірця, і вирила мале заглублення в плиті, зате розбризкала на бокі і раявила кілька перехожих та вибила шибви в проїжджаючому трамваї.

За кілька хвилин після того поспивав вже цілий ряд тажчих бомб на риг Алеї Фоша і вул. Городецької в околиці міста св. Єлисавети. Там була фабрика, що виробляла якісь складові частини до літаків. — Мабуть на неї цілялись німці, та крім фабрики сще кілька кам'яниць. Позатим і на вулиці згинуло кількадесят людей, переважно жидів, що мали там свої склепи. Зате ранених було вже сотки.

З українців згинуло при тім першій нападї на Львів три особи, а іменно Гіполіт Ортинський, емеритований редин-

залізниць і жінка одного судювого урядовця разом з дочкою. Муж ї був тоді в суді, при бюрку, чув вибух і ані на думку йому не пришло, що тратити в ту хвилину йінку й дитину.

Так виглядав у Львові перший день війни. Напад легуєтський прийшов нагло і тривав лиш кілька хвиля. Як прилетіли, так і зникли. Більше вже того дня не показались. З польської сторони не було ніякого відпору, ані навіть алярму. Не було вже коли алярмувати.

На другий день — знов налет, тільки в іншу пору, на третій — так само... І так день-вдень налітали німці на Львів, кидали кілька бомб і зникали. В трізіві жидо ціле 300,000-не місто, та й усі 30 мільйонова польська держава, бо німці налітали й на інші міста ба й навіть на деякі села. Так стереоризували вони населення цілої держави.

Селяни перестали приїжджати до міста. Ринок у Львові опустів, крамниці зачиналися, люди не показували й носа з хати, місто ніби замверло. Навіть пошта переставала вже функціонувати. Школи, установи й суди стояли порожні. Сидна устаюва, що функціо-

нувала найдовше, це польська поліція. Ця урядувала день і ніч, внарештувачі постійного?.. — Українці! Тюрми переповнені в'язнями, переважно студентами і селянами, привезеними з провінції. Польський агент поліційний, Бабяк, ухвилався, не наче хотів внарештувати взагалі цілу українську частину людности Львова, а прокуратор д-р Юліян Косіньскі урядував у своїм бюрі при вул Пекарський майже до останнього дня війни. Не помагали ніякі звертання до нього в справі наших в'язнів, адвокатам нашим не відповідав навіть на привіт, ще й дозволяв собі на провокаційні замітки, мовляв, українці чекають тільки на те, щоб Львів улав, але не дочекаються... Трудно було у нього виблагати навіть дозвіл на побачення родини з в'язнем. Як опісля виявилось, багато в'язнів розстрілювали без суду, між ними тих людей, що взагалі ніколи з владою не мали конфлікту і тільки тому, що українці, потрапили в тюрму. Але розстрілювали крадькома, тому й не давали дозволу на побачення, щоб родина не довідалась, що дана особа — не живе. Так, приміром, убили

в'язня, здається на ім'я Омеляна Терлецького, члена редакції "Нового Часу", вже перед 5-им вересня, а Косіньскі відмовив дозволу на побачення з в'язнем 7. вересня, кажучи, що ще його "не переслухав", хоч, як опісля стверджено, знав, що в'язень вже не живе. То був спеціально трагічний випадок, бо в'язень той, чоловік самітний, мав на своїм утриманні двох нелітніх сестринок, що були сиротами, і по його уз'язненні осталися вони самі в хаті, без ніякої опіки. Гинули з голоду.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

Недавно з'явився друком „Виказ усіх впадів на Народний Фонд на 1950 р.“ Він уже дійшов до рук читачів української преси та друків національного датку. Варто тепер присвятити деякі уваги не так самому виказові, як платникам національного датку і їх категоріям.

На підставі постанови четвертого Конгресу Американських Українців з листопада 1949 року Український Конгресовий Комітет Америки проголосив вплатавання датків до Українського Народного Фонду аж 1. лютого 1950 року. Спершу надходили ці впади досить повільно. Вони зросли восени 1950 року, а найбільше їх надійшло у місяцях січні та лютому 1951 р. З кінцем 1951 року приступлено до замкнення рахунків УНФонду. Не зважаючи на це, датки за 1950 впливали ще в березні, а від деяких осіб навіть у квітні 1951.

До Українського Народного Фонду внесли датки 338 американсько-українських установ і організацій, датки переважно по десять і 25 доларів. Були й такі, що давали понад сотню доларів. Найбільше дав до Фонду Український Народний Союз — \$5.000.

Всіх платників до УНФонду з-поміж американсько-українських громадян було кругло десять тисяч. З того тільки половина вплатали повний національний даток переважно в сумі по 10 доларів. Двадцять п'ять і п'ятдесят доларів платили було небагато. Ще менше було таких, що платили по сто доларів і більше.

Згідно з інструкціями УКК кожний повнолітній українець і українка, що мав працю, повинні б були платити національний даток. Тимчасом досвід минулого року виявив, що в родині платив національний даток тільки один її член, переважно голова родини, а інші дорослі члени його не платили, хоч мали працю. Дуже мало таких випадків, коли і чоловік і дружина платили свої датки, а ще менше таких, де всі члени родини, себто батьки й дорослі діти сплатили б національний даток. Вці впади до Українського Народного Фонду за 1950 рік дали суму 102.524,50 америк. доларів.

Коли брати до уваги чисельність українців в Америці, то доводиться ствердити, що участь їх у сплачуванні національного датку була дуже мала. Не можна сказати, що справа Українського Народного Фонду була дуже спопуляризована. Правда, багато писалося на тему фонду в українській пресі, а поштою розіслали чимало закликів до сплачування національного датку, але до всієї маси американських українців це не дійшло. Пропорційно найменше використано такий засіб спопуляризації фонду та його завдань, як живе слово. Це тому, що влаштування більших сходів і віч особливо ж висілка промовців із УКК-у, зв'язані із значними видатками.

Важливою причиною такої малої участі в пожертвах на національні українські потреби до УНФонду треба вважати те, що українська преса не доходить до всіх американських українців. Дуже багато між ними таких, що до українських братських - допоміжних установ не належать і тому української преси не отримують, а передплачувати її не хочуть. Їх адреси для УКК-у невідомі. Тому то й розсилка закликів минулого року не могла їх досягнути, бо американсько-українська преса могла служити УКК-ові для тієї цілі тільки своїми адресами.

На підставі вже досі сказаного міг би дехто по односторонній спробі робити висновки, що перспективи для УНФонду не дуже добрі для майбутнього.

Такі висновки були б передчасні, бо один рік існування фонду — це надто мале міряло для оцінки перспектив його розвитку. Це тим більше, що УНФонд мав і досі має також поважних противників. Здекларованих його противників становлять комуністи українського походження і комуністи. Вони намагаються всю збірку акцію для УНФонду зовсім спаралізувати, бо ніяк не можуть стерпіти його цілей. Але й між деякими українськими національними гуртами є такі, які бажали б якнайбільшого зменшення датків УНФонду, щоб таким чином здобути більше фондів для їхніх обмежених цілей.

Не зважаючи на те, справа УНФонду щодалі краще популяризується серед американських українців. Додамо на те обставина, що у впадах національного датку до УНФонду на 1951 рік помістяться щораз зовсім нових платників з новими прізвищами.

РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ Й НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ

20 липня ц. р. у Мюнхені (Німеччина) мала початись нарада демократичних угруповань російської еміграції. Ця нарада скликається за починком „Ліги Бороти за Народну Свободу“, „Союзу Бороти за Освобождение Народов (СВООНР)“, „Союзу Воїнів Освободительного Движения“ (СВОД). Значені угруповання уявляють собою республікансько-демократичне крило російської еміграції. Мета наради — тісніше об'єднати й активізувати ці угруповання й приєднати до них інші російські демократичні організації та представників безпартійної демократичної „общественности“ російської еміграції. Коли ж це станеться, тоді ці угруповання будуть спільно працювати, щоб довести до остаточного успіху наряду, яка свого часу почалася й розбилася — з приводу національного питання — у Фюссені і продовження якої передбачається наступного часу. Як відомо, у Фюссені відбулася нарада чотирьох політичних угруповань, а саме: Ліги Бороти за Народну Свободу, „Союзу Бороти за Освобождение Народов (СВООНР)“, „Союзу Бороти за Свободную Россию“ (група Мельгунова) і „Національно-Трудового Союзу“ (т. зв. „солідаристи“ — угруповання більш правого напрямку).

Як подає „Новос Русское Слово“, одним з основних питань, що буде поставлене на обміркування демократичної наради у Мюнхені, буде питання національне, що викликає нині гострі спори. І далі „Н. Р. Слово“ подає: „ще 2 травня Рада „Ліги Народної Свободи“ односторонньо ухвалила резолюцію, що вказує на доконечність створення (після упадку СССР) Свободного Союзу Народів Росії у формі демократичної федеративної республіки, на основі признання за кожним народом права визначити свою майбутню долю, аж до проголошення державної незалежності, при чім єдиною правильною системою виявлення народної волі признається всенародне голосування, що має бути переведене під наглядом Об'єднаних Націй“.

На цю резолюцію є повна згода між „Лігою Бороти за Народну Свободу“, „Союзом Бороти за Освобождение Народов“ (СВООНР); „Союзом Воїнів Освободительного Движения“ (СВОД) і її запропонує демократичній нараді у Мюнхені. На цій нараді, що буде тривати кілька днів будуть зачитані такі доповіді: „Советський режим — загро-

заза кілька слів про сам „Виказ“. Він має деякі недоліки. Перш за все в ньому не подані імена і прізвища повного, а тільки самі прізвища з початковими буквами імен. Через те могли статися помилки там, де дві особи мають те саме прізвище з такими самими початковими буквами імен. Далі, висота жерта не подана товстим друком там, де під нею багато платників. Це утруднює шукання поодиноких платників. Всі платники друковані не стовпцями (один під одним), але для ошадності — рядками, з яких деякі могли при коректі випасти, що кривдить жертводавців, які у „Виказі“ не появились. Ясна річ, ці недоліки та мимовільні помилки будуть скоро виправлені та оголошені в пресі. Таким чином дистанція бодей частинну сатисфакцію ті, що хоч поплатили національний даток за 1950 р., у „Виказі“ не проголошені. На щастя таких недоліків дуже мало. Такі технічні недоліки, маємо надію, нікого з покривджих від УНФонду не відштовхнуть.

К. М.

за свободі у цілому світі“, „Шлях поволення большевизму“, „Завдання російської еміграції“, „Національні проблеми в СССР і в еміграції“. З доповідями виступлять представники всіх трьох вищезгаданих організацій — Ліги, СВООНР і СВОД.

Як подає „Новос Русское Слово“, на цю нараду вийхав з Нью Йорку до Європи один із чільних лідерів „Ліги Бороти за Народну Свободу“ — Б. Ніколаєвський. Що ж до А. Керенського, то він цими днями вийшов із цієї ж „Ліги“, яку заснував і очолював, про що оголосив в пресі. Сталося це нібито на ґрунті „гострих спорів“ про національне питання, про що, власне, і згадує „Н. Р. Слово“.

Голоси Читачів

ЧУЖИННИЙ ЛЕГІОН

Під цим наголовком появилася у „Свободі“, ч. 160 з 12. ч. м. стаття ред. І. Кедрина, в якій автор закликає молодих українців „брати активну участь у Чужинному Легіоні“, мовляв — це справа „не тільки життя-смерті одиниць, а суто-політична справа всього народу“. Автор ще й закликає Національну Раду, щоб дала „ясні й недвозначні вказівки у цій справі“. Зрештою, на думку автора, „українці не можуть наслідувати поляків у підході до Чужинного Легіону: польський лондонський уряд і вся польська еміграційна преса поставились рішуче негативно до „Уасти поляків у тому Легіоні“.

У дійсності — участь у Чужинному Легіоні — це приватна справа кожного молодого чоловіка, який має охоту вступити до згаданого Легіону і відповідас вимогам Легіону. Тут нема ніякої „суто-політичної справи всього народу! Воляки Легіону воюють згідно з умовою, а не для будь-яких політичних осягів свого народу! Ще ніхто ніколи зприводу служби в Чужинному Легіоні не піднісв якихось політичних вимог для свого народу! Навіть не можна чим робом „причинитися до спопуляризації української справи у Вашингтоні!“

Поляки правильно у цій справі думають. Вони мають відповідний політичний досвід і варто з нього скористатися. Вони заявили офіційно, що для польської справи втрачений кожний поляк, який піде собі до Чужинного Легіону, де нема ніяких політичних гарантій, а тим самим не піде до польської армії, яка вже самою своєю суттю є політичною явою і приносить політичну користь польському народові.

Ми, українці, маємо тим більше вимагати від кожної української одиниці, аби щадляла своєю кров для Української Армії і для української справи, бо тільки Українська Армія забезпечить кордоні Української Держави!

Саген Яворівський

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і стіваленниками дванадцяти мільйонного Союзного майна!

HONOR STUDENTS

Сталася невелика, звичайна подія: 27. червня цього року High School Ufca Free Academy робила випуск своїх учнів. В Стенді театрі, найбільшому місці, зібрався всі батьки, родичі і знайомі тих, що кінчали цього року гайскул і, бачачи натоп народу коло театру та розпитавши в цьому справу, а й сам захотів подивитися, як в Америці виглядає той випуск. Мені пригадався випуск учнів середньої школи в 1911 році, коли я сам закінчував гімназію. Тоді один з наших учнів Муляка застрелився в учительській, а другий — Олександр Коропов, що заступав перед директором і інспектором гімназі за свого товариша і побив тих винуватців загубили Муляка, був заарештований і посаджений до тюрми. Іспити йшли в присутності поліції, урочистого акту не було, бо всіх нас зараз же після останнього іспиту поліція відвезла на станцію, всадила до потягу і відправила домі. Сумний то був випуск! Пригадався і другий випуск 1919 року в сільській українській гімназії на Полтавщині. Урочистий акт розпочався короткою молитвою подляки Богови за Його милостивою допомогою в часі роботи, дякуючи чому учні так гарно кінчають науку. Потім всі присутні проспівали український державний гімн і директор школи привітав усіх учнів з закінченням середньої школи. „Тільки у своїй, вільній Державі ми мали можливість передати вам всі свої знання і левні, що ця праця не пропаде, а кожен з вас буде гордий, що має атестат своєї рідної школи!“ Почалась роздача атестатів і за встановленою традицією учень, який останнім одержав атестат з рук директора, виголосив промову, дякуючи нам, учителям, за щирі, сумлінну працю. „Тільки дякуючи вашій праці ми знаємо хто ми і ніхто з наших дорогих учителів ніколи не червонітиме ні за жадного з нас.“ І цю свою обіцянку учні ніколи не порушували і завжди учителі гордились ними. Акт закінчився і у величюму, чудовому шкільному паркові розпочався концерт, веснянок — тих багдирих, повних життєвої наснаги, наших радісних пісень. Поважні батьки й матері, старенькі бабуни і сивоусі діди захоплено дивились на своїх молодих доньок і синів, що легко виводили перед ними складні хороводи і задоволення та певність за їхні майбутні блищаця і їхніх очей. Всі ми тоді були вільними людьми у своїй незалежній державі і ніхто нам не забороняв творити й оформлювати наші молоді культурні сили. Гарний, веселий був випуск, щасливий був час! Згадується випуск середньої школи теж в селі на Полтавщині в 1933 році. Випуск мав бути з 32 учнів, але за рік з голоду померло 12, а 8 учнів лежали пухлі від голоду. На іспит пришло лише 12, а до кінця іспитів лишилось тільки 8, бо 4 також опухли. Директор середньої школи, старий член комуністичної партії, Панас Варинда, приходив на іспити дуже схвильований. Він восени сам, за наказом партії, викачував у селян усе збіжжя, бо партія тоді урочисто обіцяла забезпечити всіх селян всім для достатнього прожитку протягом року і збрехала — нікому, нічого не дала, а всіх ограбувала

на часі. Тепер директор бачив наслідки своєї роботи. Коли скінчився останній іспит, директор сам заготовив усім життям учням атестати, далі їх оформив, завіз до реєстраційної книги, передав секретареві педагогічної ради їх для роздачі учням, пішов до свого кабінету і застрелився. То був жалюгідний випуск!

Згадується цей випуск 1939 року, вже в середній школі міста Києва. Кінчало тоді 26 учнів і директор дістав 26 міськ до різних виплків шкіль для випускників. В спискові не було жадної вціпної школи України. Найближчий був Воропівський Техніколінійний Інститут, де давалось 2 місяці, решта міськ припали на випі школи Ленінграду, Тбілічі, Баку, Казані, Москви, Омська, Ташкента, Ашхабада, Томська, Нижнього Новгороду, Срівану, Амхабаду, Владивостоку, Саратова, Грозного і Вологди. Тому всі без виключення випускники влаштувалися робітниками на заводах та різних підприємствах і їх наука закінчувалася. Урочистий акт нагадував панашку над культурним ростом країни, жадної умішки ні на устах учителів, ні на устах учнів. Батьки на акті не було — вони ж були „ворогами народу“. Страшний то був акт, бо то був акт ненависті до гнобителів нашого народу. З 1941 року на Україні жодні середні й вціпні школи не функціонували, — „культурні німі“ вирішили, що „утерменшам“ досить і початкової школи.

І ось тепер я на випускові в американській середній школі. Орган грал величний прелюд, а до залі почали заходити 388 випускників. Коли вони всі зайшли, хор і присутні проспівали американський державний гімн. Далі священик прочитав молитву і два найкращих за успіхами випускники виголосив промови. Після того хор проспівав кілька урочистих пісень і з привітаннями до випускників звернувся один з учителів і директор школи. Приємно було бачити, як американці піклуються за свого молоді, приємно було спостерігати урочистість, з якою вони вітають щасливе закінчення науки в середній школі, радість була на лиць усіх присутніх, бо ж вони всі вільні люди, у своїй вільній державі. Директор закінчив своє привітання і почав роздавати дипломи. Тут я розгубив список випускників, що видрукований був у програмі і два імена, два суто-українські імена звернули мою увагу: Ольга і Олег. Ольга — Велика Княгиня України, Олег — перший український князь. Читаю далі: Ольга Шенайда — High Honor Student.

Хто вона? Як давно тут? Дали: гонор студент — Олег Сержківський... Раптом думка переносить мене в Німеччину, на річку Лан, де відбувались перерегони човнів. Перерегони на дистанцію 400 метрів, човни рушили з старту. Коли човни були на віддалі 200 метрів, глядачі, що їх була сила-силена по обидва боки Лану, почали щось кричати. Наближались човни, а разом з тим послышався крик. Мій сусід, літній, крем'язний німчур, раптом скокчав на стілець, приклав до уст долоні і крикнув: „Олег!“ Навкрути всі повисакували з місць і почали теж кричати: „Олег, Олег!“ Ось проти нас і перший човен, а берегом бі-

НИМЕЦЬКИЙ ПРЕСТОЛОНАСЛІДНИК ВІЛЬГЕЛЬМ, рока 69, найстарший син останнього німецького цисаря, помер минулої п'ятниці в Гехтінг, Німеччина, в зазначений віці, а недалеко свого величюго впади, на утримувани якого не мав засобів. В часі першої світової війни був командантом німецького сад, що здобували твердищу Верден. Пожу прибували нещадно, хоч облогого кермувала властво німецька начальна команда. По війні жив, як і його батько, на вигнанні, в Голландії. За Гітлера симпатизував з нацистами.

жати молоді хлопці, махають руками і кричать: „Олег!“ Човен ішов на повну свою довжину попереду інших. Я не витерпів і спитав сусіда, що він кричить. Він глянув на мене так, наче я з неба звалився, і роздратовано відповів: „Олег!“ — „А що ж то воно означає?“ — „Штоерман!“ Виходило, що стерновий першого човна мав ім'я „Олег“ — наше, українське ім'я. Тут я вже почав пильніше стежити за тим човном, де стерновий був Олег. Човен першим прийшов до фінішу і стерновому подали китицю квітів. Ось човен повернувся і приста до судейської трибуни. Підійшов суддя, приколол на груди стерновому відзнаку перемоги і передав приз — повний комплект спортивного вбрання для нього і всієї його команди. Я підійшов ближче і побачив у хлопця на грудях три відзнаки: одну зверху і дві нижче. Ось хлопець повернувся і пішов з командою до призначення спортивного клубу — прямо на мене. Привидялось пильніше до тих відзнак у хлопця і бачу: зверху — золотий тризуб на блакитному полі, знизу — дві відзнаки перемоги. Сумнівів не було, хлопець наш, українець. Я підійшов: „Здоров юначе! А звідкіль ти?“ — Хлопець зупинився, усміхнувся і промовив: „Прямо, дякую, з Дніпра, з самісінького Києва!“ — „Що ж ти тут робиш?“ — Хлопець знову усміхнувся: „Чи ж не бачите? Учю „Іберменші“, як перемагати, — тому і стерновий у німецькій команді!“ — „Ти бач! Ну, а взагалі що робиш?“ — „А взагалі учусь, через рік кінчаю німецьку гімназію“. Тут команда його принесла човен і хлопець був відтиснутий від мене німацями... І от тепер в спискові знову стоїть Олег Сержківський. Переглядаю далі детально увесь список: Едвард, Річард, Чарльз, Вільям, Долорес, Дороти, Розмарі... все чужі, сторонні імена. Виходить, що випуск має лише двох українців і обос в категорії „гонор студент“, обос є гордістю американської школи. Я встав з свого місця і пішов, щоб побачити тих двох. Спускаючись широкими сходами до вестибю-

ЕСПАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ СУДЕНТИ ПРИЖИДАЮТЬ НА ВИПРАВИ ДО ЗДА

Вашингтон, 22 липня. — Досить значна кількість еспанських військових студентів приїде до Злучених Держав для вивчення модерної американської зброї, тактики й техніки. Це перший практичний наслідок недавніх переговорів між Еспанією і Злученими Державами в справі військових баз в Еспанії. Після вишколу студенти поїдуть в Еспанію як військові інструктори. Це свідчить, що Америка вирішила включити Еспанію в західно-європейську оборонну систему. Еспанські студенти навчатимуться за тими самими принципами, що й офіцери і воїки з країни Північно-Атлантичного Пакту. Нові студенти вже добрані за порозумінням з американською амбасадом в Мадриді.

Щодо дальших можливостей еспанської політики ЗДА, то, у зв'язку з несподіваною смертю адмірала Форреста Г. Шермана, у Вашингтоні говорять що зміни, чи навіть якісь успішні угоди не буде. Всі питання були обговорені вже давніше і Шерман мав тільки привезти усні коментарі про взаємини, які мають бути між обома країнами в найближчому майбутньому.

лю, я побачив чорнявого хлопця, що виходив з залі, і зразу ж його впізнав. „Здоров, юначе! Давно знаю, „Здоров, юначе!“ — „Оце вже, дякую, всім місяця я тут. В Німеччині не встиг закінчити останнього року, то ж мусів кінчати тут. Добре, що німці навчили трохи англійської мови, то тут мені легше було справитися з наукою.“ — „Чому ж це ти лише „гонор студент“, а де ж загубилось „гай“?“ — Хлопець усміхнувся і запитав: „А яке, дякую, вже добре балакає англійською мовою?“ — „Та де там, знаю одно слово „дід“, та й то тому, що й у нашій мові є таке слово. Саме ж й я, як бачили, теж вже дід“. Хлопець знову усміхнувся, та каже: „отой дід з'їв мос „гай“. Спасибі Ользі, що вона таки вдержала оте „гай“, а до зовсім було б соромно. А так воно нічого: два розділи „Соромних студентів“ і в кожному з українців“. — „А що ж то за Ольга?“ — „То друга українка нашого випуску, нас двос: вона — гай гонор студент, я — гонор студент. Вона розумна, гарна дівчина, та й трохи й легше, — вона ж тут народилася, а я ж, ви знаєте, дякую, з Дніпра, з самісінького Києва. То мені було трохи важче“. — „То вас тільки, кажеш, двос?“ — „Цього року кінчас нас двос: Ольга і я. Але за нами Ігор Кошман, теж сюди недавно приїхав, а ще на рік нижче Володимир „Літиский““. — Бач як Олег, Ольга, Ігор і Володимир! Знаменито, наче хто підлімар! Ну, а як вони?“ — „За них, дякую, не турбуйтеся. Вони обидва і Ігор і Володимир будуть мати оте „гай“. Вони матимуть більше часу на засвоєння англійської мови і дід у них не з'їсть „гай“. Тут розчинились двері з залі і почали виходити випускники. Хлопець ішов до них, а я, разом з іншими, дав дорогу молоді, яка сьогодні виходила з театру попереду всіх. Навкрути стояли люди і бурливо вітали найдорожчий свій снарб: свою молоді, своє майбутнє!

О. Ч.

УВАГА! — ШАМОКІН І ОКОЛИЦЯ!

Український Католицький День
ШАМОКІНСЬКОГО ДЕКАНАТУ

— відбудеться —

В НЕДІЛЮ, 29. ЛИПНЯ 1951 Р.

В ЛЕЙКУД ПАРКУ, ПА. (LAKEWOOD, PA.)

В програму входять: По відправі Торжественної Служби Божої відбудеться

КОНЦЕРТ

при співучасті хорів із Оліфант і Майнервил-МекАду та народні таки. Вечером

ТАНКОВА ЗАБАВА

На концерті виступлять укр. співаки-артисти п. Лев Рейнарчик і п. Мозгова при акомпаніменті п. Леся Вахнянин. Співатимуть часті із опери „Запорожець за Дунаєм“.

ЗА КОМІТЕТ:

о. О. Шараневич, о. П. Ананевич, о. С. Бачинський, о. В. Бойсак, о. Е. Дихдала, о. Р. Ганас, о. П. Ганяк, о. М. Головинський, о. В. Качмар, о. Г. Кандя, о. М. Каволя, о. Я. Келіш, о. Р. Коцманяк, о. І. Лазар, о. Н. Лизак, о. С. Миланський, о. Я. Онуферко, о. В. Пашковський, о. В. Стебельський. Впорядчик Українського Католицького Дня: о. Ю. Дубицький.

Пластуни Коннектикат та сусідні стейти! Увага!
ПЛАСТОВА СТАНЦІЯ ГАРТФОРД, КОНН.

повідомляє та запрошує на

ПЛАСТОВУ СТІЧУ

— яка відбудеться —

В ДНІХ 28. І 29. ЛИПНЯ 1951 Р.
НА ТЕРЕНІ ЛІТНЬОГО ПЛАСТОВОГО ТАВОРУ.

Учасників Стрічі обов'язує пластовий виряд і харчі на час стрічі.

В НЕДІЛЮ, 29. ЛИПНЯ, ПОПОЛУДНІ відбудеться

ПЛАСТОВИЙ ФЕСТИН

на який запрошують рівнож громадянство.

Адреса тавору: Mr. Witkon Josef, R. F. D. 2, Rockville, Conn.
Долід автими дорогою № 30 до роздоріжжя Crystal Lake (перестанок автобусовий і дальші інформації на станції газолінійній).

РОЗМОВА БЕЗ УСПІХУ, що можна завлажати, обсеруючи ближче ці обличчя, що представляють Аверла Гаррима (зліва), спеціального висланника президента Трумана до Ірану, та Іранського прем'єра Мохамеда Мосадеха. Гаррима вийхав злагодувати нафтовий конфлік між Великою Британією та Іраном.

ДО ТРУДОВОГО ЛЮДУ ЦЕНТРАЛЬНОЇ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

Соціалістична Унія Центрально-Східної Європи, до якої належать соціалістичні партії Болгарії, Чехословаччини, Естонії, Угорщини, Латвії, Литви, Польщі, України і Югославії на чужині, відбула свою П'яту Конференцію 27-28 червня 1951 року у Франкфурті.

Конференція відбулася напередодні Інтернаціонального Конгресу соціалістичних партій цілого світу, скликаного в місті Франкфурті. В цьому Конгресі беруть участь також партії Соціалістичної Унії Центрально-Східної Європи.

В своїх нарадах Соціалістична Унія обговорила положення європейських країн, що перебувають під комуністичною владою, і визначила шляхи для їх визволення.

Комуністичні уряди країн Центральної і Східної Європи безоглядно визискують народні маси економічно, потом і кровю робітників і селян здійснюють свої економічні плани і поневолюють їх політично.

Поневолені і визискувані маси Центральної і Східної Європи живуть під пануванням малої групи комуністичних диктаторів, що ведуть «веселе й щасливе життя» коштом трудового народу.

Ми, соціалісти Центрально-Східної Європи, а з нами соціалісти цілого світу, протестуємо проти національного поневолення наших народів Совєтською Росією, проти еко-

номічного визиску і політичного рабства у всіх комуністичних диктаторських державах. Ми віримо, що нашою спільною боротьбою ми наблизимо час визволення наших народів з-під комуністичного ярма.

Конференція Унії послалася свої ширі братерські привітання народам, поневоленим комуністичною диктатурою в Центральної і Східній Європі.

Соціалістична Унія бореться за усунення комуністичної диктатури в наших країнах і вірить, що всі народи Східної і Центральної Європи відновлять свою державну незалежність, оперту на справжній демократії. Наші народи, що потерпіли від фашистського й комуністичного поневолення, повинні створити в будучині міжнародний союз, що був би частинною Об'єднаною Демократичною Європою різних незалежних народів.

В області господарства завідування націоналізованими підприємствами і заводами, створеними працею народних мас, має належати демократичній державі, сільським й міським громадам і кооперативним товариствам.

Рівно ж ми не допустимо до відновлення великої земельної власності! Селяни, що їх комуністи силою загнали в колективні господарства, одержать можливість заснувати свої власні господарства і працювати на них згідно з своїм бажанням в інтересі власного цілого народу. Партії Соціалістичної Унії підтримують в своїх країнах право на приватну власність селян, ремісників і дрібних підприємців.

Широкі можливості будуть відкриті для вільного кооперативного руху в майбутньому демократичному ладі в наших країнах.

Соціалістична Унія засудила російську імперіалістичну політику, що в протязі десятих років проти вільних народів може викликати нову світову війну. Соціалістична Унія і цілий Соціалістичний Інтернаціонал гаряче обстоюють мир між народами. Однак соціалістичні партії цілого світу с рішени не допустити до перемоги совєтського імперіалізму над вільними демократичними народами і готові принести найбільші жертви для оборони свободи.

Робітників і селян, працівників духа і рук! Знайте, що наші народи в своїй боротьбі за волю не осамітнені. За наші спільні ідеали свободи, поступу і соціальної справедливості проти комуністичної реакції.

НИЛЬКИ РАЗІВ

Чи так нічні мандрівки не позбавляють вас цінного сну і не томлять вас або не роблять вас докучливими та нервовими? А може ви терпите теж від болю голови, болю в кравках, у ногах та від заворотів голови? Мляві нерви, які не вимикають належної тривалістю відходів з крові, можуть бути причиною ваших недомогал.

Багато осіб, що терпіли від цих проказ, знають тепер чудову можливість від нового ліку, що його знають ВУ-КАЛ-О МІШАНИНА. (Ву-Calo Compound). Оцей лік, складений з витягів з пяти могутньо діючих рослинних ліків, а всіляк, як кажуть, поміцти видляти відходів, які забарюють з тіла шкідливі залишки. За спеціальною умовою читачі цієї газети можуть дістати цей замінливий препарат по зниженій ціні. Замітьте оцей випісок до Oregon Drug Products, Box 762, Dept. 200, Peekskill, N. Y. Зв'язті вишлють вам дві три-доларові проби тільки за \$5, отже за знижкою \$1 на правильній ціні. Не посилайте грошей — заплатіть просто поштареві при дорученні.

Імя _____ Адреса _____ Місто _____

АБДУЛЛА, КОРОЛЬ ЙОРДАНУ, років 68, не припускає, як входить до Мечету Омара в Старім Єрусалимі, щоб помолитись над гробом батька, що за кілька хвилин він сам буде метрним, вбитим з рук арабського терориста. Зліва стоїть другий з р'яду його сини, принц Наїф, років 38, який став регентом у відсутності старшого сина, що на лікуванні в Європі.

ШКАГОВСЬКА ХРОНІКА

День Українського Народного Союзу відбувся у нас в неділю, дня 14 липня, в парокіальному городі на Гітінс Ровд. На «День» приїхали наші люди не лише з Гері, Гарвел, Келумет, але були гості з Сейнт Луїс і навіть з Клівленду. З Сейнт Луїс приїхали пані Гатлан й Кузів, а з Клівленд д-р Ярема Пруд. Відбулася скромна церемонія на сцені у зв'язку з виборами королеви популярності. Вибори попередити такою ж виступ, що його організував місцевий відділ СУМА. Суді в особах відомого стрілецького поета Олеса Баблі, редактора Паєрсі й адвоката Романа Сьужа по-

передірено виборчих урн і балюти проголосили панну Марію Лісецьку, члена 106 відділу УНС — королевою популярності. Королеву й її почет наділили різними подарунками. Церемонію коронації передала головна радіа УНСоюзу, п. Анна Васильовська; програмою проводив підписаний. Господарем Дня був головний радий УНС — Тарас Шпінкула.

Шкаговські літвиці випадували пам'яті своїх дедів Станіслава Гренас і Степана Даріос, що 18 літ тому зробили переліт Нью-Йорк — Ковно. Перелетіли цілком океан, але впали і розбилися 400 миль перед Ковном.

Вартість будинків (ріл-естейт) підсочила за останніх 15 років на 100 відсотків. Власно вартість реальностей в нашому місті не збільшилася, але зате вартість долара впала і через те її ціни на реальності дійшли до неймовірних висот.

Американські щастя дуже мільяне й непевне. Поліція підняла неділю старий, що не міг встати, посковозувив на вулиці. Виявилось, що то грек Ракліос, який тому 25 літ мав рид ланцюгових ресторана, кілька прекрасних фарм і який міг вписувати чеки вартістю одного мільяона. Значить мав ще велику готівку в банках! Ракліос приїхав молодим хлопцем з Греції, очинився, спершу клунував і мив начиння в ресторанах, як і всі новоприбулі. Складав кілька сот доларів, вивчив бізнес, придбав ресторан, потім — другий, третій! Зростає, як гриби по дощі, багаті і рахується з ним фінансовий світ! Раглом Ракліос не росте вже, а падає, бореться з фінансовими труднощами і банкрутує! Кажуть, що причиною катастрофи людини, що приймала в себе грецького короля й помагала Греції в її відбудові, була його власна жінка! Від успіхів її перевернулося в голову. Вона поставила свого чоловіка на ноги, вона його й зруйнувала, бо звичайний грець-

ДОБРІ ВІСТІ ПРО СИВЕ ВОЛОССЯ

Якщо ваше волосся сиве, буде втрачено, коли почуєте що вже позаявив новий лік, званий NUVIDA, який, на диво, помаєє усувати сивину. Треба тільки раз на день натирати його малою кількістю ліку. Вам треба натирати тільки так довго, доки не дстане бажаної краски волосся. Хто його вживає, не може надивуватися, як легко можна новим способом відзискати природне волосся з молодечим виглядом.

На підставі спеціального порозуміння читачі цієї газети можуть закупити дві пляшки цього замінного препарату за \$4, хоч окремо вони коштують по \$2.50. Щоб використати цю незвичайну нагоду треба вислати оцей випісок до TRYSAN CO., Box 226, Dept. 67, Peekskill, N. Y. Не посилайте грошей, а заплатіть просто поштареві \$4, а до того кошті переписати, коли вона прийде. Одначе зробіть це негайно, бо кількість ліку в обмежена.

Імя _____ Адреса _____ Місто _____

кий емігрант Ракліос не міг бути для неї доше партнером. І Ракліос падав скоріше чим піс — ним він на бруді — без майна й без здор-

Товариство Українських Купців і Промисловців відновило для 22 червня свою діяльність. Т-во проіснувало від 1929 до 1939 року, мало чимось біля 100 членів й має за собою добру історію. Воно поширило клич «Свій до Свого», складаючи поважні суми грошей на народні цілі. Чому впадо? Причина — як і в інших організаціях. Провід мусить все думати про дальшу програму. З браку програми повстає і черствість і брак зацікавленія товариством. Приїхали до нас нові люди, нові сили українського купецького й фахового світу. Приїхали в наш район 5 тисяч нових українців для яких треба нових краминок! Тому відновлення Товариства якраз на порі.

На 40 чи 45 тисяч українців в Шикаго, лише 502 особи зложили свій національний податок, з них лише 90 осіб з старої еміграції! Дальших 200 людей лише частинно сповнили свій національний обов'язок, бо дало до Народного Фонду суму від 1-9 доларів. А колись та наша громада вела перед у збіркових акціях американської України. С над чим задуматись!

На 17-ий З'їзд ОДВУ з Роचेстера, Н. П. їздило з Шикаго 9 делегатів цієї організації. Зі справоздань цієї організації виходить, що З'їзд був успішний. В програмі концертний, що відбулася підчас бенкету, на якому було 174 людей, взяли участь: танкова група 10-го відділу ОДВУ з Нью-Йорку, гурток бандуристів 20-го відділу ОДВУ з Роचेстера, солістка пані Гнатів з Роचेстера й мільяона лонг Віра пані Кавкі з Клівленд. Концертом проводив п. Попович з Роचेстера, а З'їздом — п. Т. Федусь з Філадельфії. Делегати відвідали другий український Народий Дім у Роचेстері, де секретар дому й відділу УНСоюзу «Запорозька Січ» — п. Іванчик показував їм усє чим громада багата. Згаданий відділ УНСоюзу — це набатський в Америці, бо його майно перейшло вже одну четверту мільяона доларів.

Імя _____ Адреса _____ Місто _____

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС «СВОБОДА»

Advertisement for 'DIVCHINA 3 VINNICI' (The Girl and the Honey) by Ivan Smolij. It describes a story about a girl and a beekeeper. Price: 50 cents. Available at SVOBODA, 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ВІСТІ З УКРАЇНИ (Нотатки з совєтської преси)

РОМАНТИКА КОМУНІСТИЧНОГО МАЙБУТНЬОГО

Журнал «Вітчизна», що виходить у Києві, восени м. р. надрукує повість про колгоспне життя в Україні «Ясні зорі» Василя Мінка. Повість заслужила прихильність совєтської критики, і то тому, що вона — у відрізнення від інших того-самого жанру — побудована на матеріалі не відсталого колгоспу, а «найпередовішого в області». В колгоспі, що виник в уязі Мінка, головує Панас Черноус, якого «знають навіть міністри», в тому ж колгоспі електрифіковані виробничі процеси, споруджено водогін, збудовано палац культури, запроваджені телефони та радіо, посаджено великий сад. Брат голови колгоспу (а чому б не брат?) Гриць Черноус, завідує молочно-товарною фарми, одягнений в білий халат, стоїть при електродільному апараті, дивиться на годинник на руці. «І халат, і годинник — всі ці штрички, які автор кладе один за одним, малюють нові умови життя і праці колгоспників», — каже літературний критик Шумило. Це, — каже він далі, — «романтика комуністичного майбутнього...»

СТАХАНОВСЬКІ «ЗЛЮТИ»

З участю до 2 тис. людей у Києві відбулися збори стахановців. На зборах відзначено, що з початку першої п'ятирічки понад 18 тис. стахановців Києва виконали 6-24 річних норм. Постановлено здобити і строїти кількість перевиконувачів. Подібний «злот стахановців Криворіжжя» відбувся перед тим у Дніпродзержинську.

ЗБОРНІ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮАРК, Н. Дж. — Тов. ім. Чорноморської Січі, від 14, подас до відомо, що місячні збори відбудуться в середу, 25 липня, в год. 8. вечорі, в Січовім Домі, 508 — 18th Ave. Прочитайте ласкаво всіх членів прибути на збори, як різнож принести місячні вкладки на збори, щоб можна підписати книжечки. Як що комусь не можливо з важких причин явиться на збори, то хай принесе до секр. під ч. 363 Morris Ave. — За уряд: М. Васараб, предс.; М. П. Отрок, секр.

Книжки-Журнали-Картки

По Гумористичній Журнал «МІКІТА» пишуть на адресу видавця EUGENE BEREZINSKY 77 East 7th St., New York 3, N. Y.

ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ в українській, німецькій і інших мовах, тутешні і з Європи, доставляє всоюді поштою: W. Magun, Bookstore, P. O. Box 361, Cooper Sta., New York, N. Y., (109 St. Marks Place.) — Також: книжки, ноті, образи.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF 223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C. Tel. GRamercy 7-7697. Острій і довгочасний ведучи колоніалів і жінок Шкірні, X-Ray, Родутият жак лікуємо без операції. Переводимо аналізу крові для суїцідних дозовалів. — Офісний години: Понеділя від 10 рано до 6:45 вечорі. В суботі від 10 до 1 попол. Екзамінація \$3.00.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

ЗМІНУ АДРЕСИ ПОДАЄ АДВОКАТ WILLIAM KUZMA 23 Norman Road, Newark 6, N. J. Телефон: ESsex 2-6636.

ІНТЕРЕСНЕ ДЛЯ МУЖЧИН

Молодечі радощів бракує часто мущинам перетомлені, вичерпані зі сил або нервові. У деяких випадках завдяки їм недостаток вільних або вистачилих вітамінів в цюлічних органах була причиною недостатку енергії або багаторічності. Це було причиною, що мущинам не мали радощів, ніяма воли з природи мали втішатися. Важликим є відновлення від так, що зазвичай незвичайного добування від нової вітамінової пігулки, званої TRI-X. Ця пігулка, як проведено, містить в собі мінімальну щоденну виміру важливої вітамінової енергії для цілої дорослої людини. Багато людей в просто адізовані, як одя сполука вітамінів стве в пригоді природі при витворенні нової енергії й життєздатності.

За окремою умовою читачі цієї газети можуть варті TRI-X, коли явилось одне повідомлення до OREGON DRUG PRODUCTS, Dept. 91, Box 762, Peekskill, N. Y. Зв'язті пішлють їм негайно пакуку за \$3.50 відсортовано поштою. Не треба посылати грошей — заплатіть просто поштареві при дорученні.

Імя _____ Адреса _____ Місто _____

ПЕРЕВІЗ пасажирів, пакунків і речей у місті, поза місто і на дальшу віддал.

ПО НИЗЬКІЙ ЦІНІ. Голоситесь: 6-10 ранку і 6-10 веч. Телефон: CV. 9-7879 M. SHULGIN TRANSPORTATION 2066 Anthony Ave., N. Y. 57, N. Y.

3. БЕРЕЗОВСКИ

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКІ УПРАВЛЕННЯ BERRY FUNERAL HOME, Inc. 525 East 6th Street, New York 9, N. Y. Phone ALgonquin 4-5744

Дні нові в модернізованіх стійко виміряні. Перторадна обслука в усіх мєхороших без рішачіх мєхороших стаяку.

ІВАН БУНЬО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКІ. Занямаєсь похоронами в БРОК, БРОКЛІН, НЕУ-Йорк і ОКОЛІНЦЯХ. Контрольовані температура. Модерна каплиця до ужитку даром. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568

JOHN BUNKO Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 5th ST., NEW YORK CITY Dignified funerals as low as \$150 Telephone. GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКІ. Занямаєсь похоронами в БРОК, БРОКЛІН, НЕУ-Йорк і ОКОЛІНЦЯХ. Контрольовані температура. Модерна каплиця до ужитку даром. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568

РОЗШУКЕ

ДЕРЕФІНКА АННА, дочка Василя і Анни, з села Дидилів, пов. Камінька Струмиліна, попустиє своїх Батьків, Братів і Сестер та знайомих. Прощу голоситись до:

КАЧМАР АННА 622 E. 11th St., New York 9, N. Y.

Григорій Устийський пошукує земліяні БОНТАРАНО ІВАНІСЬКОГО та дочку ПАРАНО ІВАНІСЬКУ з села Уєнін, повіт Станіславів. Голоситесь прощу на адресу: GRYGORI USTYNSKY Box 260, Asbestos, P. Q., Canada

ТУРБУЄ ВАШЕ ВОЛОССЯ?

Якщо ви перестрашені й стурбовані тим, що ваше волосся завжди випадає або рветься на вітряках внаслідок непереродної сухости, будьте спокійні, коли почуєте радісні вісті, що їх розголошують надійно такі люди, що колись терпіли від випадання волосся на голові. Вони вартували себе вживанням нового препарату, званого ТРАНСАН (Trysan). Звіти голосять, що такі й інші клопоти з волосся, які повстають внаслідок свербачки на голові і малого літшко покінчилися при правильній уживанні того задивляючого препарату. Не дозвольте, щоб і став вашим волосся погіршився, коли не вживаєте ТРАНСАНА. Тепер маємо його в обмеженій кількості і його можна дістати по спеціальної ціні, коли пишете поштою повідомлення до Trysan Co., Box 226, Dept. 201, Peekskill, N. Y. Зв'язті пішлють вам дві три-доларові проби тільки за \$5, а це з знижкою \$1 на правильній ціні. (Колі посылатись за спеціальною С. O. D. — тоді додається ще за поштою доставу).

Імя _____ Адреса _____ Місто _____

ВЕЛИКА НОВИНА ДЛЯ ТЕРПЛЯЧИХ НА РЕВМАТИЗМ І АРТРАИТО

Ці медити можна тепер вилкувати

Численні відомлення вказують, що болі, викликані РЕВМАТИЗМОМ, АРТРАИТИСОМ, НАПУХЛИМИ СУГЛОВАМИ, СЦІЯТИКОЮ І НЕВРИТИСОМ можуть бути приборканими швидко новим ліком КО-НАЛ (CO-NAL). Тисячі терплячих, які вже були зрезані або почувалися жалюгідними, тепер радісно розголошують, що вони вперше зазнали справжньої полегкості багато з них кажуть, що їхній біль у став вже після першої дози цієї митної медити. Якщо ви теж терпите від цих болей, подбайте про КО-НАЛ. Можете дістати його по спеціальної ціні, коли пишете одне повідомлення до OREGON DRUG PRODUCTS, Dept. 92, Box 762, Peekskill, N. Y. Зв'язті вишлють вам дві три-доларові проби тільки за \$5, отже за знижкою одного долара від правильної ціни. Не посилайте грошей — просто за платіть квитанцією при дорученні. Одначе киньтесь швидко тому, що часи обмежені.

Імя _____ Адреса _____ Місто _____

SOME OF THE AZARIANS TRIED TO FACE THE GREAT BEASTS WITH THEIR CLUBS. THESE THE MASTODONS SEIZED IN THEIR TRUNKS AND THREW HIGH INTO THE AIR. "TRULY," ULAN GROWLED, WATCHING THE MASTODON GENTLY LIFT FRANKLIN TO ITS BACK, "TARZAN MUST BE OF ANOTHER WORLD, THAT HE MAKES MAJ THIS OBEY HIM!"

FOR A LONG TIME, THE GREAT BEASTS LUMBERED ON, CARRYING THEM FAR FROM THE LAND OF AZAR.

ТАРЗАН, ч. 2637. Знов у дорогу

ПРИ ЗМІНІ Мешкання в НЮ ЙОРКУ АБО ПЕРЕСЕЛЕННІ ДО СТЕЙТІВ: NEW YORK, PENNSYLVANIA, NEW JERSEY, CONNECTICUT КЛИЧТЕ УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО В. Е. ВОГАЧЕВСЬКОГО 335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2484